

[POMIENIAŁY *part praet act*

I sg m pomieniałym, pomieniał(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ochrypły:

Zwrot: »pomieniały głos«: A widząc pan Iezus iako Bog czas śmierci swej/ á już wżytko pośluzzeństwo wypełnił, rzekł pomieniałym głosem [*voce magna Vulg Matth 27/46, Mar 15/34, Luc 23/46*]. *Pozdraw E6v, E6.*

Szereg: »pomieniały i żałobny«: Y rzekłes pomieniałem Y żałobnem głosem podniołszy oczy w Niebo. Boże moy Boże moy czemuś mie opuścił *Pozdraw E6.*

Synonimy: *ochrapały, ochrapiały, omieniały.*

MN